

Zsille Gábor

Némely költőkről

Kéne egy vers majd még arról, hogy
a költők mostanság nem írnak verset.
Megannyi meddőhányó a pálya szélén,
csupa hallgatás, elnyújtott aszály.
Ha bármit is írnak, hát regényt,
zavarba ejtően vastag könyveket,
évekig szivattyúzzák a prózatengert,
a lírának cseppje sem csurranhat át.
Némely poéták hivatalnokként élnek,
kéziratok helyett úrlapok, akták,
pályázati anyagok társaságában,
mások pedig üzletemberek lettek,
számlatömbbel a zsebükben cirkálnak
hakniról haknira, fix celebászsiért
jópofizni szószátyár művekkél.
A költők mostanság nem írnak verset,
de arról sem vagyok meggyőződve,
hogy más költők verseit olvassák.

Zsille Gábor 1972, Budapest. Költő, műfordító, publicista, szerkesztő. 1972-ben született Budapesten. 1990–1997 között katolikus teológiai tanulmányokat folytatott az Esztergomi Hittudományi Főiskolán, illetve a Szegedi Hittudományi Egyetemen. 1998–1999 folyamán a Magyar P.E.N. Club titkára. 2000-től 2004-ig Krakkóban élt. 2008 óta a Magyar Írószövetség Műfordítói Szakosztályának elnöke. 2010–2013 között az Új Ember című katolikus hetilap rovatvezető szerkesztője. 2014 nyarától a Magyar Napló folyóirat versrovatának szerkesztője. 2006-ban Móricz Zsigmond-ösztöndíjban, 2008-ban Bella István-díjban, 2013-ban a Tokaji Írotábor nagydíjában, 2015-ben József Attila-díjban, 2018-ban Magyar Arany Érdemkeresztben, 2020-ban Térey-ösztöndíjban részesült. Budapesten él.

Bölelyrezervátum

Vadkacsa húásával töltött pirog,
ezen a vidéken ez az egyik
legkülönlegesebb étel, s persze
a puhára főzött káposzta
aszalt szilvával, gombával, bigosz
a neve. Igen, bölelyt is ehetsz,
az itt élő háromszáz állatból
évente hús gyöngébbet kilőnek.

Nézd ezt a rőt szirupot: erdei
gyökerekből sajtolják egy helyi
üzemben, kaméleonnak hívják,
mert bármilyen folyadékba öntöd,
halványkékre színezi azt. Csurgasd
a korsó sörödbe, finom.

És figyeld a darazsakat, ahogy
hörpölik az asztalra kifröccsent
frissen csapolt kvászt, fejük mámoros
lesz rögtön, és dülöngélve másznak
és esnek. Vicces, igaz? Vagy inkább
rettentő szomorú, mert emberi?

Király Gábor: Öltözőszekrény (vegyes technika, fatábla, 2013.)